Светлана Тилкова-Алена:

АКУШЕРКА СЕ Е ОПИТАЛА ДА МЕ УБИЕ след раждането ми!

Светлана Тилкова е родена на 26 януари 1955 г. под знака на Водолея. През 1977 г. поставя началото на обучението си по астрология в Япония, където се натъква на 100-годишни медитиращи старци. Научава много мъдрости за живота, както и формули, по които да изчислява най-важните събития от живота на даден човек. По-късно специализира „Астрология и психоанализа" в Ню Йорк, САЩ. В продължение на 5 години прекарва по 40 дни във високите части на Тибет, където с подкрепата на духовните си учители навлиза в тънкостите на левитацията и медитацията. Там тя получава и духовното си име Алена. Светлана Тилкова е единственият български астролог, който е приет за редовен член на Германския съюз на астролозите. Пред репортер на „ШОУ" Алена дава вероятно един от най-изповедните си интервюта, в което разкрива не само много лични и интимни подробности от живота си, но и уникални предсказания за бъдещето на България и света.

В зоопарка с осиновения от нея мечок Антонио

Май 2012 г. С командера на командерия „Княз Борис Първи" Юлия Николова на 14-ия конвент на Ордена на тамплиерите в Пловдив

Юни 2011 г. Със съпруга си Андрей на Бала на жълтата роза, организиран от дамския „Зонта клуб"

Очакват ни кървави избори наесен

Загубата на първото ми дете остава забулена в тайна и до днес, получих информация, че е живо и е в Германия

- Алена, това, което споделихте при гостуването си по bTV, звучи наистина страшно! Разкажете ми за тази ситуация – казвате, че сте били бебе, когато изпадате в... клинична смърт?!

- Хората се плашат от смъртта, но напразно. За случилото се след раждането ми е трудно да говоря от първо лице, защото, както казах, съм била бебе на три часа. Акушерка, която е била ученичка на моята майка в акушерското училище, ме е повила и стегнала до скъсване на пелените. Малката сестра на майка ми - също акушерка, дошла да види новородената си племенница и с ужас установила,

че съм посинала и нямам сърдечна дейност

Преди да успее да се паникьоса обаче ме разповила, направили ми сърдечен масаж и... душичката ми се е върнала обратно в тялото. Съживили са ме не малко насила, въпреки че имам позитивна кармична връзка с моите родители и съм се родила в търсеното семейство. А когато попитали въпросната акушерка защо се е опитала да ме убие, тя отговорила, че съм я гледала „с едни такива огромни очи", въпреки че на три часа бебета все още нямат избистрен поглед. Така и не става ясно от какво се е уплашила до степен да поиска да унищожи бебе на часове... Неоспорим факт е, че неправилното повиване може да доведе до фатални последици и това се е случвало. От 1986 година бебетата не се повиваха задължително в пелени.

- Често се случва хората с дарба да разказват как са преминали през клинична смърт. Това някаква задължителна ситуация ли е или просто духът трябва да премине през нещо толкова шоково, за да преоткрие възможностите си?

- Често хора изпадат в клинична смърт, но не всички се връщат обратно в телата си. Когато душата излети от тялото си доброволно, тя се вижда отгоре и ако причината за клиничната смърт е нелечимо заболяване или е причинена от физическо насилие или катастрофа, тя изпитва ужас да се върне обратно заради страха от повторение, или заради невъзможността да приеме, че трябва да се бори с болките, докато се възстанови. Избере ли живота в ефирно тяло, душата прекъсва сребърната нишка, която е свързва с тялото и настъпва мозъчната смърт. Когато душата се е отделила от тялото си насилствено, тя има право на избор и обикновено се връща обратно, за да продължи живота си. Да, за душите, които се връщат в тялото, това е шоково изживяване, за да осъзнаят ценността на живота. Да приемат истината, че не бива да се страхуват, да продължат да го живеят. Това излитане и връщане обратно прави човека по-добър, по-отговорен, озарява го със светлината на просветлението и сутрин, когато застане пред огледалото, той благодари с усмивка за новия ден, който Създателят му е позволил да изживее.

- На практика в онзи момент – след неправилното повиване – животът ви е бил на косъм. Как се развива историята след това, за да стигнем и до ден-днешен?

- Историята се развива положително за моите родители. Майка ми е изгубила дете в шестия месец от бременността си две години преди да се родя аз. Била съм първото живо родено дете. Светлинката в живота им. Двамата се били притеснени дали нямам някакви белодробни увреждания, но с годините се оказа, че съм изключително здраво дете, на което всичко му минава бързо, дори и травмите, типични за Водолея. Насилието над свободната воля на моята душа

е отприщило дарбата да странствам във времето и пространството

Изпаднах в кома, след като пих сироп за кашлица, върнах се от Отвъдното

която се прояви, когато навърших годинка и половина, и вече се опитвах да говоря „поучително". Иначе тази моя дарба е трябвало да се изяви в съзнателната ми възраст и укрепнала психика, както ми казаха моите тибетски учители, когато започна обучението ми на платото, 15 години подред. Дотогава, обичайно виждах не човека срещу мен, а неговото предходно въплъщение. Тягостно приживяване, не го пожелавам на никого.

- Няколко пъти съм ви чувала да казвате, че сте установявали моментите, когато душата ви се е отделяла от тялото! Знаете, че това за обикновения човек звучи даже причудливо, и все пак да направим опит да го опишем? И всъщност колко пъти ви се е случвало досега? И къде ви е „отвеждало"?

- Дарбата, с която съм орисана да живея в този живот - да странствам във времето и пространството, да виждам миналото и бъдещето на хората, на планетата Земя, да се „разхождам" из Вселената в напълно будно състояние, без хипноза, дарба, с която сме родени пет човека, но останахме четирима на планетата, е свободен израз на моето желание и воля, а не на случаен пробив през портите на времето и пространството. Знам, че за обикновения човек звучи причудливо, не всеки може да го осъзнае, защото е недостъпно, и поради тази причина мнозина не приемат, че на моменти „разходките ми" са болезнени, особено когато се връщам в прераждания на хора, починали от насилствена смърт. Често „разходките ми" са приятно гостуване в отминал век или в бъдещи векове на планетата. Затова понякога ми е болно, че страхът в научната общност на България да ме попита как изглеждат българските ханове и царе, как изглежда престолния Царевград и още какво ли не, е сковал душичките им - да не би случайно немалкото фантазии, с които са пълни историческите книги, да бъдат разбити на пух и прах! Скоро гледах възстановка на замъка на Асеневци в Трапезица. Жалка работа! А историците не знаят дори колко въжени моста има крепостта. Но това е друга тема...

- Обикновено хората, които са говорили за такива моменти, са пресъздавали пътуване като през тунел, в чийто край се вижда бяла светлина...

- При всеки човек мигът на изпадането в кома и отделянето на душата от тялото е свързан с различни изживявания. Говорила съм с много хора, изпадали в клинична смърт. Част от тях минават през тунел, където виждат целия си настоящ живот до мига на раждането. След това ги посреща хармонията на Вселената. Други разказват, че тунелът е река, която ги отвежда в другия свят, а там ги посрещат техните близки. Това може да се случи само ако при изпадането в кома и отделянето на душата от тялото те имат скоро починали близки, които все още се намират в низшите енергийни надземни нива. Тогава те ги посрещат и връщат обратно. При мен нямаше тунел. Имаше неземни светлини и неописуемо спокойна музика, сред която се е реееше щастлива и свободна моята душа.

- Синът ви е бил едва на 10 годинки, когато изпадате в кома... Какво точно се е случило?

- Синът ми беше настинал и моят баща изпратил сиропи за кашлица. Вместо да прочета указанията и да му дам от единия от тях, аз отпих голяма глътка. Беше с вкус на малини... Пет минути след това

съм паднала на леглото и съм изпаднала в кома

Оказа се, че сиропът е трябвало да се разреди 1:200 и бил, освен за кашлица, и против осветяване с оксижен. След ужаса, който са изживели близките ми, след като отворих очи точно 24 часа по-късно, синът ми заяви, че съм се събудила, защото са изсипали с дядо му сиропа в тоалетната. Татко, неземно щастлив, че съм се върнала към живота, ми каза, че вече няма проблем да гледам без маска в ослепяващата светлина от оксижена... поне за 40 години напред. Случката беше в 09.55 ч. в събота, а събуждането ми 09.55 ч. в неделя! Помня, че след като усетих схващане на лицево-челюстната мускулатура, отидох и изпих чаша вода, която прогори като лава хранопровода ми. След това се добрах до леглото и... не помня нищо. Баща ми е дошъл спешно от болницата. Опитвал се да върне сърдечната ми дейност. В токсикологията неговите колеги са били категорични, че няма как да помогнат, защото не могат да промият стомаха ми и изчистят сиропа - да се моли Богу. Явно добре се е молил, а и аз имам своите задачи на планетата Земя, затова се върнах обратно.

Излизането на душата от тялото ми се случи през нощта. Когато се погледнах отгоре, първата ми мисъл беше, че не са ми сложили ръцете в удобна поза и изпитвам болка, защото са под главата ми. След това болката изчезна, София остана под мен, а аз се озовах сред красивите цветове на Вселената, където ме посрещна и обгръна чувство на радост, хармония и невероятна музика! В един миг чух дълбок глас, който ми каза: „Последни как страдат детето и близките ти. Къде си тръгнала? Връщай се обратно!". И... миг след това се стоварих обратно в тялото си и отворих очи. Видях ги около мен, просълзени от радост, неявяващи се съм оживяла.

- Имали ли сте други случаи, в които животът ви да е бил на косъм? Или изобщо трудни моменти, след които вече да не сте същият човек...

- Не съм имала други случаи, когато животът ми е бил на косъм, но тези двата ми стигат. Труден момент, след който вече не бях същата, бе загубата на първото ми дете, която остава забулена в тайна и до днес. До 1996 година нямах издаден смъртен акт - то беше вписано като живо родено в паспорта ми. Аз си знам какво съм изживяла, когато ми донесоха купони през тези трудни години 1995 -1997 и за него. Водеха го, че е живо... След като през 2006 година започнах да ровя и да търся информация защо се случи това, след едно анонимно обаждане и намек,

че синът ми е в Германия, неговото ЕГН изчезна от статистиката

Ще се срещнем с порасналото ми дете, когато това е позволено и няма да нарани никой от нас.

- В кой момент точно осъзнахте, че имате дарба? В какво се изрази доказателството?

- Че имам дарба, стана ясно когато бях на годинка и половина. Всичко започна, когато на тази възраст съм бягала от родините си, не съм давала да ме прегръщат и съм питала лелите си: „Ти защо си войник?!". Когато бях на 3 годинки и роднини се бяха събрали да изпратят починал близък, плачеха и се вайкаха, аз, както играех в двора на къщата, влетях вътре. Сложих ръчички на кръста, огледах наоколо. Посочих с пръст единия ъгъл и казах: „Стига сте плакали, той стои там, гледа ви и ви се сърди!". Тогава татко изпаднал в ужас, че става нещо нередно и с майка, която е родена в Петрич, решили да отидат при леля Ванга. След това баба ми по бащина линия, която ме е отгледала, ми разказа, как вечерта сложили захарчета под възглавницата ми, за да спя на тях. Когато татко след полунощ се прибрал у дома и се навел да ме целуне, ръчичките ми лепнели от сладко - изяла съм захарчетата. Наложило се да ме повдигнат и да сложат нова бучка в калъфката, на която съм преспала. Когато леля Ванга погледнала снимката ми и пипнала захарчето, казала: „Оставете детето, нищо му няма, като му дойде времето, ке разберете". Спасила ме е от изследвания и превръщането ми в опитно зайче.

До 18-годишна възраст трудно осъзнавах какво се случва, виждах хората в техни прераждания, а не в сегашния им живот. Татко вече говореше с мен по тези теми, за което му благодаря, защото ми помогна да оцелея. Помагала съм му преди операция, като съм казвала дали пациентът с тежко заболяване е наказан кармично от минало прераждане или болестта се е появила в този живот, защото това беше важно за неговото излекуване.

- Били сте силно привързана към родителите си. Каква бе връзката ви с тях? Кога ги загубихте във физическия смисъл на думата – ако приемем, че те продължават да бъдат с вас от едно друго място?

- С моите родители имахме силна връзка. Посилна беше с моя татко, чието копие съм - приличам изцяло и като визия, и като характер на неговия род - арийски българи. С мама имаме също общи черти, от нея съм взела частичка от специфичния нос на Владимир Димитров-Майстора, чиято племенница е тя. Загубих татко през 1995 година, а майка - през 2009 година. Връзката ми с тях не е прекъсвала дори и сега, когато са в незримия за хората свят. Татко е вече пероден на друга планета, отново хирург на най-високо ниво. На мама й е рано. Надявам се в един момент отново да се намерят и да са заедно.

- Когато правите прогнози, предполагам, че си записвате това, което идва в съзнанието ви... Всичко, което прочитате след това, ли се е сбъдвало досега? Или има и нещо, което не е станало?

- Всички мои хороскопи и прогнози са архивирани, а те са вече близо 197 хил. Нищо не се губи и винаги мога да направя справка, без значение дали е свързана с личен хороскоп, с политически, социален или с глобален световен проблем. До този момент

имам само една несбъдната прогноза, свързана с правителството на НДСВ

което, съгласно изчисленията ми за министър-председателя цар Симеон Втори, трябваше да изкара само две години от мандата си. Когато това не се случи, един политик ми каза да не се хабя с такива прогнози, защото не Симеон Сакскобургготски управлява България... кой да предположи?

- В момента сме свидетели на едно болно време – аномалия след аномалия! А по света и страшни моменти – войни, земетресения, жертви, катастрофи... Какво ще се случва още? И защо?

- В момента сме в годината на Сатурн, подвластна на вибрация 8 - засилва материалните стремежи в световен мащаб, но и ни подлага на кармична разплата. Време е всеки от нас да осъзнае грешките си и да претвори кармата си в положителна. Трудно, нали?... Всички убийства, дори и от деца на деца, са свързани с кармични срещи и кармична разплата, а самолетните катастрофи, ако не са умишлени, са обвързани с колективна карма между част от пътниците. По-лесно е да вярват, че няма карма и всичкото зло е плод на случайност или лошо стечение на обстоятелствата. Това сме заслужили с действията си - индивидуални и глобални, в предходните девет години, и сега плащаме цената.

- Ако обърнем поглед за секунда към родния шоубизнес, вие често сте давали коментари и за персоните в него, тъй нареченте звезди. Какво е последното, което сте видели, усетили за конкретна личност или личности?

- Знаете, че личните хороскопи са тайна. Един от популярните ми хороскопи, който вече има развитие, е свързан с Николета Лозанова и Валери Божинов. Когато обявиха, че сключват брак, бях попитана за двамата и казах, че няма как техният брак да оцелее, след като Божинов е все още в периода си на съдбовна забрана за брак. Времето доказа думите ми.

- Преди години връчихте в ефир хороскоп на Слави Трифонов. Обърна ли се той? Какво гласеше? И как го виждате днес?

- Не само на Слави съм подарявала хороскоп в ефир, но част от хората, които са получавали такива хороскопи и са успявали заради тях, удобно са го забравили и сега се бият в гърдите, че се съветват с кого ли не или успяват, защото са много кадърни... но не се впечатляват. Те товарят кармата си, не аз.

- Разкажете ми малко и за първия професионален хороскоп, който сте изготвили – бил е на президента на САЩ Роналд Рейгън...

- Това ми беше дипломната работа, която моят учител надраска с червено, защото бях спестила някои истини, при това - без да знам за кого се отнася. След години, когато той се разболя от Алцхаймер, се оказа, че и това е било заложено в хороскопа му, който никога не стигна до него, защото щеше да е непоискано добро.

- Какво ни очаква на политическата сцена? Предстоят избори...

- Все още не е ясна датата на изборите, но която и да е тя, ни очакват, както неведнъж съм казвала,

кървави избори за местна власт в края на годината

Да си българофил, вече не е престижно в България!

- Как гледате на хората, които подлагат на съмнение дарбата ви? Имало е всякакви писания, изказвания, наричали са ви дори „измамница"...?

- Съвсем нормално. Ще се притесня, ако мозъкът на земния човек не се блъска между непробиваемите стени на „Осанна" и „Разпни го". Това е животът на човечеството, независимо от пол, социален статус, религия, общество. Когато говорим за човек, трябва да знаем, че това понятие е събрало в едно четири еволюционни категории земни хора: животното-човек; човекът-животно; човек; хуманоид. За първите две групи същества, хората като мен са неразбираеми, а отхвърлянето, отрицанието и обидните нарицателни са логични. Не мога да се впечатлявам от подобни изказвания. След като съм полезна на десетки хиляди хора, издала съм, при това със завидна продаваемост, 53 книги, работя в България и зад граница, приемам с разбиране ежедневните опити да бъда унижавана, потискана, неглижирана от хора, които са успели благодарение на мен.

- А на слуховете за себе си? Всъщност кое е най-шокиращото, което сте чували или чели досега за себе си?

- Какво ли не съм чула! Дори това прочетох - истинската Алена била изчезнала през деветдесетте, а аз сега съм само заместник, един вид съм заела по случайност чуждо място на пиедестал, който не заслужавам. След хороскопа ми за присъединяването на Крим към Русия бях обвинена, че съм получила милиарди рубли от „моя приятел" Владимир Путин, за да манипулирам хората. Молбата ми е, ако някой знае къде са тези тонове рубли, да ми ги даде. Нищо, че са рубли - няма да са ми излишни. Преди петнадесетина години пък беше пуснат слух, че съм генерал от спецслужбите. И това не съм. Посмяхме се с моя съпруг, но той каза, че е притеснен – как, като е ефрейтор, ще влиза в стаята? Ами, ако вместо „остани" му кажа „напусни"? Слухове да искате!

Едно интервю на Анелия ПОПОВА